

ikke faar friere Løb, end den bør have. Den Opgave, der her foreligger, bør og maa løses, saa snart som det overhovedet er muligt.

Det ærede Medlem henstillede til Regeringens Overvejelse, om den troede at have nogen Udsigt til at faa dette Spørgsmaal løst nu. Det skal jeg ikke svare paa, thi det kan jeg ikke have nogen bestemt Mening om; men jeg skal kun sige, at vi gøre i saa Henseende, hvad vi mene er vor Pligt, uden at lade os lede af Stemninger her i Rigsdagen, hverken i det ene eller i det andet af Rigsdagens Ting. Vi have nu følt os forpligtede til, efter at Spørgsmaalet har hvilet i flere Aar, at bringe Spørgsmaalet frem igen. Det er et Spørgsmaal, der maa frem, og som det ogsaa maa lykkes en Gang at komme til en Afgørelse af. Naar vi nu have faaet det frem paa Rigsdagen i denne Samling, saa vil jeg for mit eget Vedkommende sige, at jeg, efter at jeg har hørt det ærede Medlem, er meget glad ved, at det er kommet frem, og jeg tror ogsaa, at vi nu kunne faa slaaet fast fra alle Sider, at der er Samstemning om, at denne Opgave bør løses og bør søges løst i den nærmeste Fremtid.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) gennemgik Sagens Forhistorie og knyttede dertil Ønsket om Ændringer i Lovforslaget i to forskellige Retninger. Det første var, at man genoptog Spørgsmaalet om en særlig Rigsdagsbygning, medens Lovforslaget jo gaar ud paa at bestemme den Opgave, som Kommissionen skal søge løst, saaledes, at man i Slottet samler de samme Institutioner, som der har været samlet der i tidligere Tid før Branden, navnlig ogsaa at Slottet kommer til at indeholde Lokaler for Rigsdagen. Det ærede Medlem mente, at Fortiden havde vist, at denne Opgave ikke kunde løses, og nogen Ret til at sige dette har det ærede Medlem ganske vist. Imidlertid tror jeg, at den dog, naar den tages op paa ny, mulig kunde finde en tilfredsstillende Løsning og navnlig saaledes, at man kom ind paa den Tanke at lægge Rigsdagsbygningen ud mod Thorvaldsens Museum. Men der er det netop, at Lovforslaget har den gode Side, at den ikke binder de Arkitekter, der ville deltage i Konkurrencen til en bestemt Plan, men stiller dem frit, saaledes at naar det gælder om at forene Rigsdagen, Kongeboligen og Højesteret i Slottet, saa kunne de lægge Lokalerne, hvor det skal være. I den Henseende har Forslaget et Fortrin fremfor de tidligere

Konkurrencer, og det er vel værd at forsøge det, om man dog ikke kunde naa til den Løsning at samle Institutionerne som hidtil i Slottet, fordi denne Løsning utvivlsomt har Fordele, navnlig ogsaa Fordele i finansiell Henseende. Imidlertid er det jo ikke heller det ærede Medlems Mening at udelukke Konkurrencen fra at tage denne Opgave op; han har kun ment, at man ved Siden deraf tillige skulde tage den anden Opgave frem, nemlig den at skaffe Rigsdagen en særlig Bygning og anvende Slottet til Kongebolig og til Bolig for Højesteret og, hvad der jo i saa Fald vil ligge nær, til Dels tillige til Lokaler for en Del af Administrationen. Jeg tør ikke i Øjeblikket udtale mig om, hvorvidt en Udvidelse af Konkurrenceopgaven paa denne Maade vil være heldig eller ikke; jeg er bange for, at man derved muligvis splitter Opgaven saaledes, at man næppe faar den fulde Kraft sat ind paa at løse den Opgave, som jeg for mit Vedkommende anser for den rigtigste, nemlig at samle de tidligere Institutioner i Slottet. Det kan imidlertid blive taget under nærmere Overvejelse inden 2den Behandling, jeg skal konferere med Indenrigsministeren, paa hvis Vegne jeg taler i Dag, derom, og man kunde saa mulig komme til Enighed i saa Henseende.

Det samme gælder det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig dette, at man kun tilsigtede een Konkurrence, saaledes at man holdt sig til Skitseplaner, men ikke til endelige, gennemarbejdede Planer, at man altsaa foreløbig blev staaende ved den første Konkurrence og saa, forinden man gik til den anden Konkurrence med en endelig Løsning af Opgaven, tog Bestemmelse om, hvilke Skitseplaner man vilde følge. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som væsentlig er af teknisk Natur, om det er rigtigt at gaa denne Vej. Skitseplaner ere i og for sig gode nok, men de holde ikke altid, hvad de love, og det er derfor ganske heldigt, at de Kunstnere, som deltage i Konkurrencen, fra først af vide, at de ere bundne til ikke blot at levere en Skitseløsning, men tillige at kunne føre denne Løsning igennem ved en endelig Udarbejdelse. Men som sagt, ogsaa dette Spørgsmaal skal blive taget under Overvejelse.

Endelig skal jeg sige et Par Ord med Hensyn til den Tanke, som i Motiverne er udkastet om at skaffe Midlerne til Veje til Genopførelsen af Slottet gennem et Præmielaan. Denne Tanke synes jo ikke at have fundet videre Tilslutning i det